

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRÁSTAVĚ

POHÁDKOVÝ KARNEVAL

Společnou akci pro všechny prvňáčky jsme naplánovali na 15. 2. 2017 odpoledne. Od půl druhé se tělocvična proměnila na pohádkovou říši, kde se to hemžilo mnoha princeznami, vílami, rytíři, piráty, čaroději a dalšími bytostmi, nechyběla ani roztomilá zvířátka a další. Pohádkové byly i soutěže: předávání koruny, štafeta s čertím ocáskem, lovení rybek. U dětí měly úspěch také akční hry, jako zašlapování balonků nebo papírová bitva. Vydechnout jsme nestačili ani při tanečních chvilkách.

Prostě program byl nabitý až do konce a děti i my jsme si karneval náležitě užili. Na zpáteční cestu dostaly děti od Karkulky a myslivce ještě sladkou odměnu za pěkné chování. Škoda, že si na další rej musíme zase rok počkat.

Paní učitelky 1. tříd

KARNEVAL 2.TŘÍD

Únor je měsíc maškarních rejů a u nás ve škole je už každoroční tradicí. Ve čtvrtek 16. 2. 2017 se v tělocvičně školní budovy na náměstí sešli žáci 2. tříd, aby se proměnili ve všelijaké pohádkové bytosti. Děti mají úžasnou fantazii. Staly se princeznami, čarodějnicemi, kouzelníky, čerty, vílami a nechyběli ani Mach se Šebestovou, Křemílek, princové, Pipi Dlouhá punčocha... Ani paní učitelky nemohou své žáky zklamat a rády je potěšily proměnou v Karkulku, vílu Amálku nebo arabskou princeznu.

Všechny děti si zasoutěžily v různých zábavných disciplínách a v rytmu diskotékové hudby nikdo neseděl, rozvlnili jsme svá těla, spojili dlouhého hada.

Velikou oporou pro soutěžící děti byli naši pomocníci ze IV.A - Jindra, Toník, Šimon, Filip, Eliška, Evička a Pavlík. Moc děkujeme!!

Čas nám utekl rychleji než voda, karneval se chýlil ke konci a dětem se nechtělo odcházet. Sladká tečka za odměnu a hurá domů.

I.Ř.

CHVÍLKA POEZIE

Na tuto březnovou akci jsme se v 1. třídách dlouho a pečlivě připravovali. Už během jarních prázdnin měly děti za úkol vybrat si vhodnou báseň. Když se ji naučily zpaměti, ještě jsme cvičili pěkný přednes. Nechceme si přeci udělat ostudu.

Naše snažení vyvrcholilo uprostřed března, kdy se v městské knihovně konala recitační přehlídka jednotlivých tříd. Tuto slavnostní chvíli poezie obohatil svým vystoupením pan Ivan Žák. Dětem přednesl báseň, seznámil je s pojmem poezie a zavzpomínal na své dětství. Děti dostaly za svou recitaci pamětní list se sladkostí, ale nejtěžší úkol nás ještě čekal. Vybrat z tolika pěkných básní a skvělých přednesů jen pětici nejlepších, kteří postoupí do finále přehlídky. Zde se utkají i se zkušenějšími druháčky. Přejeme vám, aby se přednes vydařil a udělali jste svou básničkou radost i jiným posluchačům, stejně jako jste potěšili nás.

Paní učitelky prvňáčků

Lyžařský výcvikový kurz 7.ročníků

26.2. – 3.3.2017

(Jizerské hory: Hrabětice - Karlov - penzion Alberto)

Máme za sebou další povedený lyžařský výcvik, jehož se zúčastnil rekordní počet žáků. 50 dětí strávilo týden na horách. Pod vedením zkušených instruktorů se učilo základům sjezdového, či běžeckého lyžování. Během výcviku si běžkaři postupně vyzkoušeli oba běžecké styly, klasiku i bruslení, stromeček, pluzení, mazání lyží a zároveň navštívili nejznámější místa Jizerských hor. Sjezdaři trénovali každý den svoji kondici chůzí v přeskácích, což bylo pro mnohé náročnější než jízda na sjezdovce. Dva druhy vleku poté zvládli bez problémů, a tak mohli z kopce pilovat krásné oblouky.

Čas zbyl i na jiné aktivity než jen lyžování. Vyslechli jsme si zajímavou přednášku horské služby, ověřili si své znalosti v různých testech a kvízech, prokázali svoji statečnost na stezce odvahy, zatancovali si na diskotéce, zahráli si různé deskové hry...

I když byl výcvik pro mnohé náročný, a to nejen samotným lyžováním, ale i díky počasí, které se často střídalo (sluníčko, mokrý sníh, vítr, ledové plotny, sněhové přehánky, hrom, déšť...), splnil svůj účel. Mnozí překonali strach z lyžování a naučili se jeho základům. Každý se také domů vracel s mnoha zážitky, na které se nezapomíná.

(Instruktoři LVK)

*Vzali jsme si lyže,
po výcviku byla rýže.
Měli jsme s sebou čepice,
škola nám chyběla velice.
Pojedeme na vleku,
hlavně žádnou paniku.
Vosk jsme dali na běžky,
abychom nešli pěšky.
Na lásku už nezbyl čas,
na spánek se vrhnem zas.*

*Dneska není škola,
LVK nás volá.
Oblečem si čepice,
já se těším nejvíce.
Hnedka jsem měl úlek,
že půjdeme na vlek.
Lyže voskem namažeme
a pak na sjezd pomůžeme.
Ovívá nás vánek,
na mě už jde spánek.
Už se nebudu bát Mrázka,
lyžování je má láska.*

*Měla jsem takové krásné lyže,
a maminka řekla: „Cože?“
Řekla jsem jí, že jdem na vlek,
to musí přece umět každý člověk.*

*Ve škole byla rudovláska,
když kolem prošla,
zachvátila mě láska.
Když jsem šel na lyže,
byl jsem jí blíže.
Ovál mě vánek,
přišel na mě spánek.*

ŠKOLNÍ LIGA MINIHÁZENÉ

V pátek 10. 3. 2017 nás čekal 3. turnaj Liberecké školní ligy miniházené. Účastníci byli žáci 2. – 4. ročníků.

Naši školu reprezentovali z 2. tříd: Pepa Ubry, Mára Sívek, Maty Martenek, Romča Dubníčka, Tomášek Stejskal, Gábin Goral a Nelinka Iodi. Za 3. a 4. třídy bojovali: Luky Močárko, Mát'a Velechovský, Kuba Vojtěch, Zbýša Kyca, Mát'a Magdolen, Ondra Švanda a Lucinka Hoření. Obsazujeme pravidelně 2. - 4. místa. Všichni si zaslouží velikou pochvalu za vzornou reprezentaci naší školy.

p. uč. J. Řeháková

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ BAREVNÁ PASTELKA

7.3.2017

Kreslení a malování jsou činnosti, které lze zařadit mezi naše první výtvarné prostředky od útlého dětství. Kreslení pro děti je aktivita, která rozvíjí dětskou představivost a kreativitu. Kreslení mají naše děti zkrátka rádi. Proto se každoročně těší na výtvarnou soutěž Barevná pastelka, kterou pořádá Základní škola Orlí v Liberci. Setkávají se zde se svými vrstevníky, kamarády z jiných škol a společně mohou malovat na dané téma. Děti soutěží ve čtyřech kategoriích, letošním tématem byly tři písničky, které jsme si společně při zahájení soutěže zazpívali.

Za speciální třídy malovalo pět žáků. A letos se přihlásili do soutěže opravdu ti nejlepší. Maruška Demeterová vyhrála se svojí „Holkou modrookou“ v kategorii 1.-3. třída, Miša Kraka získal 1. místo v kategorii 7.-9. ročník. Moc blahopřejeme vítězům a děkujeme všem zúčastněným za pěknou reprezentaci naší školy.

Nejlepší práce budou vystaveny na jaře v Krajské vědecké knihovně v Liberci.

D. Nováková

ODPOLEDNÍ PEČENÍ 5.A

Dne 15. 3. 2017 se 5.A zúčastnila dobrovolné třídní akce v kuchyňce na hoření škole. Sešly jsme se ve 13:30 u vchodu školy.

Hned, jak dorazily děti, začaly jsme péct. Spolužačky přinesly recepty na čokoládové muffiny, bublaninu a na americké sušenky-cookies. Tomu předcházelo hlasování ve třídě, protože receptů bylo mnoho.

Paní učitelka nás ve škole rozdělila do 3 skupin, každá parta měla jeden recept na pečení. Hned jak si děti rozdělily práci, začaly pobíhat s rukama od těsta po kuchyňce. Jakmile práce skončila, musely jsme umýt nádobí, které jsme si ušpinily.

Pečení se nám podařilo, každý ochutnal a vzal si kousek dobroty domů. Všechny, včetně paní učitelek, jsme si to báječně užily.

Janička Řeháková 5.A

Puzzle je jedna z nejznámějších logických her na světě. Má své zastoupení i v České republice, čehož jsou důkazem četné soutěže ve skládání puzzlí pro všechny nadšence od těch nejmenších po nejstarší. Jedna taková soutěž se každoročně koná v ZŠ Orlí Liberec, kterou pro naše žáky pořádá se svými pomocníky paní učitelka Jitka Koděrová.

Klání o nejrychleji složené puzzle se konalo 15. března. Soutěžilo se v pěti kategoriích podle ročníku účastníka, úkolem bylo složit obrázek bez časového limitu, hodnoceno bylo pořadí a správnost. Na skupinové skládání v počtu šesti žáků bylo vyčleněno 10 minut, složit tak rychle libereckou radnici, to bylo opravdu náročné. O děti, které zrovna nesoutěžily, bylo postaráno, mohly sledovat animované pohádky. Účastníků bylo mnoho, dorazili žáci například z Jablonce, z Frýdlantu, z Českého Dubu, z Železného Brodu.

Milým překvapením pro naše děti bylo získání diplomu pro všechny zúčastněné. Tak i ten, kdo neměl dnes svůj den, získal památku na dnešní utkání. My jsme byli nejlepší ve skupinovém skládání, v soutěžích jednotlivců v kategorii 6.- 7. ročník byl nejlepší Dominik Witek.

Děkujeme za pozvání a za rok zase na shledanou.

Dagmar Nováková

SKLÁDÁNÍ PUZZLÍ

O hasičích jste toho již určitě četli nesčetně, jak k tomu ale přijdou ženy, jejich odlišné pohlaví nemusí hned snižovat schopnosti, nehledě na to, že každý z nás mužů bude raději zachráněn sličnou hasičkou než upoceným hasičem. Proč je v nemocnicích tolik zdravotních sestřiček, ale hasiček je omezeně? Kdyby se hasičství více rozšířilo i mezi slečny, pozitivní by to bylo nejen pro zachráněné, ale také pro celý hasičský sbor. Hasiči by měli půvabně kolegyně, zachránění by měli lepší pocit a kočky zaseklé na stromě by slezly samy.

Vžijte se do role muže, běžíte po lese a zakopnete, bouchnete se do hlavy o blízký pařez a během chvíli upadnete do bezvědomí. Probudíte se, až když vás rozdýchává pohledná mladá blondýna s bílou helmou na hlavě, není to mnohem lepší, než se probudit s pohledem na zpocený obličej neznámého muže? Podle mého to je docela znatelný, ovšem příjemný rozdíl.

Další situace nadchází v momentě, kdy je na stanici nahlášeno kotě uvízlé na stromě, tato událost je dobrým příkladem toho, že mít v týmu slečnu, může být výhodné i pro sbor. Oddíl hasičů přijede na místo, rozloží žebřík a vyzvou mladou kolegyni k vysvobození kotěte, připravená hasička neváhá a začne po žebříku lézt, jako kdyby na něm vyrůstala. Zatímco krásná, vysportovaná hasička vyprošťuje koťátko ze spárů zrádné lípy, každý z hasičského sboru má k dispozici pohled, který jim zajisté spraví náladu a zlepší den.

Takže podle mého názoru, kdyby bylo do hasičského systému zařazeno více mladých, fyzicky zdatných a pohledných hasiček, nejen že by byly spokojenější oběti nehod, také členům hasičského týmu by to zlepšilo kondici a zajisté by se dobrovolné hasičství dostalo mezi oblíbené aktivity dnešní mládeže. Abych ale nezdůrazňoval jen pozitiva (kterých je znatelně více), musím podotknout, že jako nevýhoda při zaměstnávání vzhledných hasiček by se mohlo zdát, že mnozí občané by zajisté obětovali svoje zdraví za pár sekund umělého dýchání.

Můj konečný názor je takový, že by to mělo dobrý dopad na všechna hlediska hasičského povolání. Takže jestli mé poznámky čte někdo, kdo s tím může něco provést, byla by to rozhodně změna k lepšímu. Děkuji.

Dalibor Heblák 9. třída

Vzhledem k tomu, že v Chrastavě máme velkou cvičební základnu a dozvěděli jsme se, že v Severočeském muzeu probíhá výstava na toto téma, nečekali jsme a objednali se na prohlídku. Měli jsme v úmyslu vzít všechny sokolské družinové děti, ale protože se některým den nehodil nebo měli jiné kroužky, doplnili jsme kapacitu i „nesokolskými“. Nemyslím si však, že by se tyto děti v muzeu nudily.

Paní průvodkyně nás uvedla, seznámila se stručnou historií, poté děti rozdělila do skupin a ty plnily různé úkoly. Jedni zpracovávali úvahu na téma fair-play, druzí nacvičovali scénky na dané téma. Následovalo pohybové cvičení s říkankou, hledání „sokola“ v prostoru, aktivity s balonky, které si mohly děti odnést na památku domů. Nakonec výukového programu se dozvěděli rozdíl mezi nářadím a náčiním, mohli si zacvičit na bradlech a zaskákat přes kozu.

Po svačině jsme si prohlédli zbytek muzea, kde se dětem nejvíce líbila expozice přírody a stejně zajímavá byla i hudební výstava, kde nám pustili k poslechu automatofon-mechanický hudební automat. Dále orchestrion, polyfon, anton a třeba flašinet.

Zážitkově odpoledne jsme doplnili procházkou na liberecké vlakové nádraží. Trochu nám sprchlo, ale jakmile jsme děti oblékli do pláštěnek, zase přestalo. 😊 Na cestu jsme vyhradili zhruba hodinku, ale byli tak rychlí, že jsme museli ještě hodnou chvíli čekat na nástupišti...

Maruška Hájková, Hela Šťastná, Lenka Králová

Družina v Severočeském muzeu u příležitosti výročí 155 let tělocvičné organizace Sokol a 130 let T. J. Sokol Liberec

„Cvičím, cvičíš, cvičíme v libereckém Sokole“

Prohra nebo vítězství v Mostu - florbal mladší žákyně

Děvčata mají vždy při odjezdu na zápas výbornou náladu, i když se odjíždí brzy ráno o víkend. Náladu se trochu zhoršila, když se dozvěděli na místě setkání s libereckými, že vezou pouze dvě spoluhráčky. To znamená více aktivity, více střídání, méně odpočinku... Trochu jsme se báli prvního zápasu, z předešlých zkušeností, jsme vždy dostali nejvíc zabrat při prvním utkání. Po více jak dvouhodinové cestě, se nohám moc nechce hýbat 😊

První zápas jsme sice prohráli, i druhý a pak i třetí. Někdo by si řekl, zase prohráli. Ale když se vrátíme v čase zpět, k našemu prvnímu utkání v Chomutově, kde jsme prohráli 22:0 a další zápasy byly podobného výsledku, tak tentokrát jsme prohráli rovnocenně. Výsledky zápasů byly o bod nebo dva, tzn. 5:3 s Kadani, 4:2 s Mostem, pravda s Chomutovem 8:2, ale tam hrál velkou roli věk dívek, které byly o dvě hlavy vyšší než naše a tam měli co dělat, aby je vůbec doběhli v hřišti.

Už se zdálo, že poslední zápas bude marný, ale jakmile dala naše děvčata gól v prvních 10 sekundách hry, už to tam padalo po celou dobu zápasu a VYHRÁLI jsme 7:2. Byla to naše první letošní výhra a některá děvčata telefonovala domů třičtvrtě hodiny - babičkám, tetám, rodičům, vypadalo to, že všem, koho mají v telefonním seznamu 😊

Byla to náhoda? Šťěstí? Nebo snad zlepšení? Uvidíme příště.....

Helena Šťastná, Soňa, Alice, Denča, Eliška, Ďáďa, Nikča